

Ο Ερμής βοήθησε τον πατέρα του και στην τιμωρία του Προμηθέα και ανέλαβε να φυλάξει τον νεογέννητο Διόνυσο. Άλλωστε, με τα νεογέννητα είχε ιδιαίτερη σχέση. Φύλαξε τον Εριχθόνιο, μόλις του τον παρέδωσε μωρό η Αθηνά, και τον Ασκληπιό, όταν ο Απόλλωνας τον πήρε από την κοιλιά της άπιστης ερωμένης του. Κι ακόμα, ελευθέρωσε τον Άρη, όταν, χωρίς να το ξέρουν οι άλλοι θεοί, ήταν φυλακισμένος, επειδή σκότωσε τον Άδωνη. Ως και στον Άδη κατέβηκε για να βοηθήσει, πότε τη Δήμητρα και πότε τον Ηρακλή. Κι είναι αυτός, που οδήγησε τις τρεις θεές (Αφροδίτη, Ήρα και Αθηνά) στον Πάρη για να κρίνει την ομορφιά τους.

Η αστείρευτη ζωντανία του Ερμή, τον έκανε πάντα πρόθυμο και πάντα έτοιμο να ερωτευτεί και να αγαπηθεί. Με κρυφόγελα διηγούνταν τη φορά, που ο Ήφαιστος κλείδωσε στο μαγικό κρεβάτι το παράνομο ζευγάρι, τον Άρη και την Αφροδίτη, κι έβαλε όλους τους θεούς να παρελάσουν μπροστά τους και να τους δουν γυμνούς κι αγκαλιασμένους. Τότε, ο Απόλλωνας γύρισε και με νόημα ρώτησε τον μικρό του αδερφό, αν θα ήθελε να βρίσκεται στη θέση του Άρη. Αυθόρμητα ο Ερμής αποκρίθηκε: «Ας είχα την πανέμορφη Αφροδίτη στην αγκαλιά μου κι ας ήμουν δεμένος με τριπλά σχοινιά». Κάποτε, βέβαια, έγινε κι αυτό, χωρίς να χρειαστούν τα δεσμά. Από την ένωσή τους γεννήθηκε ο Ερμαφρόδιτος, ένα πλάσμα που είχε τα χαρακτηριστικά του αγοριού και του κοριτσιού μαζί.

Στα βουνά που τριγυρούσε, συνάντησε τη νύμφη Δρυόπη κι αγαπήθηκαν. Η όμορφη νέα του γέννησε τον Πάνα, ένα θεϊκό πλάσμα με πόδια, ουρά, αφτιά και κέρατα τράγου, τριχωτό και γενάτο, που άλλο δεν έκανε παρά να παίζει ένα σουραύλι και να χορεύει. Η μάνα, μόλις είδε το νεογέννητο, τρόμαξε και το έβαλε στα πόδια. Ο Ερμής, όμως, πήρε το μωρό με περίσσια στοργή, το τύλιξε να μην κρυώνει και το ανέβασε στον Όλυμπο.

Ο Δάφνης, ο Οδυσσέας και οι άλλοι

Με μίαν άλλη νύμφη ο Ερμής απέκτησε γιο τον πανέμορφο Δάφνη, έναν βοσκό, συνοδό της Άρτεμης, που την διασκέδαζε με τα καμώματά του αλλά και με τη μουσική, που είχε διδαχθεί από τον Πάνα. Όταν ο Δάφνης πέθανε, θύμα της ζηλοτυπίας μιας άλλης νύμφης, όλος ο κόσμος βυθίστηκε στη λύπη, ενώ ψόφησαν από το μαράζι και τα πέντε του σκυλιά. Τον είχε ερωτευτεί η νύμφη Λύκη και τον είχε βάλει να ορκιστεί ότι ποτέ δεν θα πήγαινε με άλλη γυναίκα. Ο Δάφνης ήταν πρόθυμος να κρατήσει την υπόσχεσή του αλλά η κόρη κάποιου βασιλιά, που κι αυτή τον ερωτεύτηκε, του έδωσε να πιει ένα μαγικό φίλτρο κι έτσι μπόρεσε να τον αποπλανήσει. Η Λύκη τον εκδικήθηκε τυφλώνοντάς τον. Ο Δάφνης περιπλανιόταν εδώ κι εκεί παίζοντας φλογέρα και τραγουδώντας. Δεν έβλεπε όμως. Έπεσε από ένα βράχο και τραυματίστηκε θανάσιμα. Την ώρα που ξεψυχούσε, τον πήρε ο Ερμής και τον ανέβασε στον Όλυμπο ή, κατά μια άλλη εκδοχή, ο Δάφνης μεταμορφώθηκε σε βράχο με ανθρώπινη μορφή. Τον έδειχναν στην ελληνική αποικία της Ιμέρας, στη Σικελία.

Γιος του Ερμή ήταν κι ο Αυτόλυκος, που τον απέκτησε από κάποια Χιόνη ή Φιλώνη και στον οποίο έδωσε ένα περιζήτητο όσο κι απίθανο χάρισμα. Να μπορεί να μεταμορφώνει ό,τι έκλεβε! Ο Αυτόλυκος δεν άφησε το ταλέντο του να πάει χαμένο αλλά βρήκε τον μάστορά του στο πρόσωπο του πανούργου Σίσυφου. Βλέποντας αυτός τα ζώα του να λιγοστεύουν και μη μπορώντας να τα ξαναβρεί, κάθισε και τα μαρκάρισε όλα με ένα μυστικό σημάδι. Την επόμενη φορά που ο Αυτόλυκος τον έκλεψε, ο Σίσυφος πήγε στον στάβλο του κλέφτη, τον είδε γεμάτο άγνωστα ζώα, που όμως είχαν επάνω τους το κρυφό σημάδι. Παραδέχτηκε το ταλέντο του αντιπάλου του αλλά μαγεύτηκε από τα κάλλη της κόρης του Αντίκλειας, με την οποία πέρασε μια ερωτική βραδιά. Εκείνη, πριν να γεννήσει, παντρεύτηκε τον Λαέρτη κι έτσι, όταν ήρθε στον κόσμο ο πολυμήχανος Οδυσσέας, είπαν πως πατέρας του ήταν ο Λαέρτης. Ο ήρωας, όμως, είχε κληρονομήσει όλα τα χαρίσματα του Σίσυφου, του Αυτόλυκου και του παππού του Ερμή.

Με την κόρη του Μίνωα, την Ακαλλιίδα, ο Ερμής απέκτησε τον Κύδωνα, ιδρυτή της Κυδωνίας στην Κρήτη, ενώ το ερωτικό του πάθος έγινε αιτία να χαθεί μια άλλη κόρη του Μίνωα, η Απημοσύνη. Την είδε, την ερωτεύτηκε αλλά δεν μπορούσε να την πιάσει, καθώς η Απημοσύνη έτρεχε πιο γρήγορα από αυτόν. Ο πανούργος θεός έστρωσε στο δρόμο της γδαρμένα δέρματα ζώων κι όταν η όμορφη κόρη πήγε πάλι να τρέξει για να το σκάσει, πάτησε στις απλωμένες δορές, γλίστρησε κι έπεσε. Ο Ερμής την πρόλαβε. Η Απημοσύνη διηγήθηκε την περιπέτεια στον αδερφό της, Κατρέα, που δεν την πίστεψε και τη σκότωσε με μια κλωτσιά.

Στα ιστορικά χρόνια, πολλές ήταν οι οικογένειες που καυχιόνταν ότι κατάγονται από κάποιον απόγονο της ερωτικής δραστηριότητας του Ερμή. Ακόμα κι εκείνος ο Μύρτιλος, που χάλασε με μπαμπεσιά το άρμα του βασιλιά Οινόμαου, ώστε να τον νικήσει ο Πέλοπας και να πάρει την κόρη του, Ιπποδάμεια, για γυναίκα του, ήταν γιος του Ερμή και της αμαζόνας Μυρτώς.

(τελευταία επεξεργασία, 31 Δεκεμβρίου 2020)